

שבת
שלום

פרשת בחוקותי

אין זכר ל"יג בעומר לא במשנה ולא בגמרא, לא במדרשים ולא בגאונים. כל ילד יודע את האגדה על אלפי תלמידיו של ר' עקיבא שמתו והמגפה פסקה בל"ג בעומר, אבל מי שטורח לעיין שם, ימצא שזה לא כתוב. לא ל"ג בעומר, לא שהמגפה פסקה, ולא איזו מין מגפה הייתה שם, אם בכלל.

ובכל זאת המסורת הזאת חזקה מאוד, ואין ספק שהיא עתיקה מאד. הראש המערבי המשכיל והמודרני ילעג לזה: איך זה אנשים ממשיכים לעשות דבר אחרי שכבר שכחו מדוע. ואני דווקא אוהב את זה. יש פה איזה שדר מוצפן כקוד סודי שעובר אלינו מלפני קרוב לאלפיים שנה, ואנחנו, כמו אלחוטן בתחנת ממסר, נמשיך להעביר אותו הלאה לתחנה הבאה בלי להבין מה כתוב בו, עד שזה יגיע לאיש או לדור שצריך לקבל את הידיעה ולפענח את הצופן.

(אורי אליצור, ידיעות אחרונות, 2001
מתוך האתר "שיטים" – ארכיון החגים)

שעור פרשת השבוע: שפרא אסולין

ימי החול		שבת	
4.43	זמן תפילין/טלית	19.14	הדלקת נרות
9.09	סוף זמן ק"ש	19.25	מנחה א' 14.00 ב' 19.25
19.35←19.37	שקיעה		ערבית ושיעור
13.15	מנחה א' (בחד"א)	6.45	שחרית א'
		8.30	שחרית ב'
19.25	מנחה, שיעור וערבית	11.30	קידוש
19.56	צאת הכוכבים	17.10, 13.30	מנחה
20.10	ערבית	17.30	לימוד 'דור לדור'
		18.00	שיעור הרב ארי
7.30	שחרית נוער	20.11	צאת השבת

פרשת בחוקת-י' בין כסח לפסח

הגמרא ביבמות מספרת על 24 אלף תלמידי רבי עקיבא שמתו מפסח ועד עצרת, מפני שלא נהגו כבוד זה בזה. וידועים דברי ר"ע שהיה רבם, שאמר: "ואהבת לרעך כמוך זה כלל גדול בתורה", כל תורתו של ר"ע היתה בנויה על כלל זה.

נשאלת השאלה-איך יתכן שדווקא תלמידיו לא נהגו כבוד זה בזה?

בתשובה לכך ניתן לומר שר' עקיבא היה מגדולי עולם שידע לחבר בין התורה שבכתב לתורה שבע"פ, מאידך, ר' עקיבא היה נושא כליו של בר כוכבא כפי שכותב הרמב"ם בהלכות מלכים.

למרות כל גדולתו של ר' עקיבא, הוא לא נמנע מלעסוק מעולם המעשה, וידע לשלב בין החומר לרוח, אך תלמידיו לא הבינו את המורכבות הזאת.

חלק מהתלמידים עסקו בעולם התורה וחלק עסקו בעולם העשייה ולא הבינו אלה את אלה. לכן, לא נהגו כבוד זה בזה וזו היתה הטעות שלהם- שראו סתירה בין עולם החומר לעולם הרוח.

בלי"ג בעומר, כאשר פסקו תלמידיו של ר' עקיבא מלמות, ונשארו רק חמישה מהם, היה תלמיד אחד ששמו רבי שמעון בר יוחאי- שהוא המשיך את דרכו של ר' עקיבא. אומנם בפעם הראשונה שיצא מהמערה, לא הבין איך אנשים עוסקים בחיי העולם הזה. אך כאשר חזר למערה ויצא בפעם השניה- הבין את השלמות והשילוב בין עולם המעשה לעולם התורה כשיטת רבי עקיבא.

זהו המסר של פרשתנו- פרשת בחוקת שניאמר: "אם בחוקתי תלכו... ונתתי גשמיכם בעיתם ונתנה הארץ יבולה" (ויקרא כ"ו).

התורה מבטיחה שכר גשמי על לימוד התורה- לומר לנו שהמטרה של לימוד התורה היא לקדש את החומר וזאת תכלית חיינו בעולם הזה.

שנוכח לדעת לשלב בין החומר לרוח כמו שלימדנו רבי עקיבא.

שבת שלום

חסי קבלן.

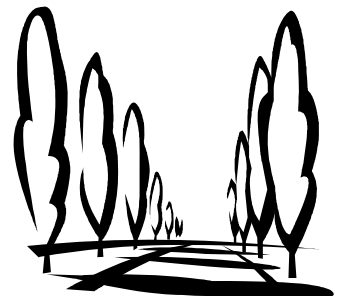
ביום השלושים

לפטירתה של ציפורה אש ז"ל

נערוך אזכרה בבית הקברות

ביום רביעי, כא' אייר בשעה 17.30

הסעה תצא מרחבת קו לקו בשעה 17.20

הספד לצליה שטיינמן ז"ל - נאמר בלווייה צ"י בתה אסתר

לאמא שלי!

אמא, אני רוצה להגיד לך תודה גדולה, ענקית!! שידעת לתמוך בי באומץ כשעזבתי את אורח החיים הדתי, וידעת שאף פעם לא עזבתי את אלוהים. אני יודעת שהיה לך קשה מאד מול אבא והקיבוץ, אבל היית אמיצה, ולא נתת לאבד אותנו, ועל כך תודתי והוקרתי לך.

אמאליה, אני רוצה להודות לך על הימים היפים של ילדי/ נכדייך: עמית, ענת, יעל ומתן, שגדלו לצידך. לא עברה חופשה מבלי שהם בילו בסעד. סעד עבורם זו קיטנה וחיוכים בזכותך. חדר-האוכל, הטיל, הבריכה, משק הילדים, המיקסר במטבח והכופתאות. חברים וחברות שהכרת להם ועד היום בקשר.

אמא, כל-כך שמחנו שבאת לבקר ביבנאל. הייתי מחכה עם הילדים בתחנה לעזור לך עם הסלים. אף-פעם לא בידיים ריקות, תמיד עם העוגות שלך, שקיבלו את הכינוי: "העוגות של סבתא עליזה", כמו "המיטה של סבתא עליזה". אצלנו בבית היית אהובה. יש באלבום תמונה שאת עם הילדים ב"מיטה של סבתא עליזה". אמא, ילדי זכו בסבתא מסורה ואוהבת, והם החזירו לך מלא חופניים. היית גאה בהם, ובצדק. תלמידים מצטיינים, נכדים מסורים.

אמא, כלל לא התכוונת ללכת מאיתנו. היו לך תוכניות לחגוג את ליל-הסדר ביבנאל, לראות את נטע שלנו, לחגוג לעומר בר-מצווה ולשיר "קול ששון וקול שמחה" בחתונה של יעל וירון. כל-כך שמחת שיעל מתחתנת, אבל יש מי שעושה לנו תוכניות שונות, ולגוף אג'נדה אחרת.

אמא, תמיד היית בעניינים, היה לך ראש צעיר, היה לך כח רצון ועיקשות לשרוד את החיים למרות הסבל. נכון שלפעמים היו מעידות, אבל למי אין?

הרופא אמר לי שאינך סובלת. אני מאד מקווה שלא סבלת. בימיך האחרונים הייתי לידך, אבל כבר לא יכולתי לעזור, רק ללטף.

מקווה שתמחלי לי על מעשים רעים ודיבורים מרגיזים, ונתהיי גאה בי בדברים הטובים. את חופשיה לעולמך. לכי אל אבא, וספרי לו שיעל שאהב מתחתנת. ספרי לו על הישגי הנכדים, על הילדים של עמית וענת.

חשוב לי שתדעי שאני מעריכה את פועלך, וכל שעשית, עשית באופן הטוב שידעת. אמא – לעד תהיי המגדלור שלי.

תהא נשמתך הטובה צרורה בצרור החיים.

באהבה,

מבתך אסתר והמשפחה.

גרסה מתוקנת לסיפור ההכרות של עליזה ועזרא ז"ל, מתוך דברים שסיפרה עליזה ז"ל לחגית רפל בעבודה "על דעת המקום":

משפטיים ומשפטיים

כשאני הגעתי לסעד תחתית היה לי מאד קשה. לא ידעתי עברית כל-כך טוב, והיה חורף ותעלות, ולי היו רק נעלי עקב. כל הזמן נפלתי והתביישתי: כזאת בחורה צעירה וכל הזמן נופלת! אז אמרו לי: תלכי לסנדלר! לא ידעתי שאפשר לבקש נעליים, חשבתי שאני צריכה להסתדר עם מה שהבאתי. אז באתי לעזרא הסנדלר (שהיום הוא בעלי) ואמרתי לו: "תן לי בבקשה משפטיים".

הוא צחק ואמר: "משפטיים אין לי, אבל מגפיים תוכלי לקבל", ונתן לי... וככה התחיל הרומן שלנו.

עליזה חברתי הטובה!

אני זוכרת אותך, איך ישר הגעת אלינו, בבואך לארץ. לבשת אז שמלה אדומה, שהלמה מאד את שערך השחור. עם נעלים שחורות ומבריקות נראית גברת של ממש. נראית בינינו כמישהי שבאה מעולם אחר. אנחנו בסעד היינו הלומים למראך. אין פלא שעזרא חטף אותך מיד וכנף אותך תחת חסותו המלאה.

מאז שאני זוכרת אותך, היית תמיד קשורה למטבח. אהבת את עבודת הבישול, והעבודה הזו היתה כמעשה אומנות בעינייך. עשית אותה באהבה רבה, וכל תבשיל היה יוצא מתוך ידיך בקלות יתרה, כאילו נולדת לכך.

כשכבר לא יכולת לעבוד במטבח, הלכת לבתי הילדים, והכנת להם כל מיני מעדנים לארוחות הבוקר שלהם. עד היום זוכרים לך הילדים הגדולים שלנו את כל החביתיות (אומלטים) והחביתות שהכנת להם.

רלי ואני מאד נקשרנו אליך ואל עזרא כשבילינו ביחד את החופשה השנתית שלנו. זה היה לפני הרבה שנים, כשהקיבוץ היה עדיין קיבוץ, ופעם בשנה בילינו כמה משפחות ביחד חופשה שנתית. לא אשכח את החופשה בנהריה, בבית אימו של דוד ג'קסון על הים. היתה לנו שם את "עליזה מארץ הפלאות": רלי ואני אהבנו מאד ללכת לים, ועליזה אהבה מאד לבשל: כשהיינו חוזרים מהים, המגש עם האוכל היה יורד כאילו מוכן מלמעלה, כמו בסרטים.

אני זוכרת, עליזה, גם את הטיולים שלנו, במיוחד את הטיול על החומה של עכו העתיקה, איך דילגת בקלות על המרווחים שהיו בחומה. בקיצור – נשארתי בזכרוני תמיד פעילה, חרוצה ונמרצת ושמחה בחלקה.

גם כשכבר היית מוגבלת, לא אמרת אף-פעם נואש ותמיד קיווית לטוב. היה לך גם חוש טכני מפותח מאד. הסתדרת תמיד עם כל המכשירים החשמליים. כשהיה לך פצע עמוק ברגל, והיית בבית-חולים הדסה בירושלים, והיית זקוקה לטיפול מיוחד בפצע, ולאחיות לא היה כל-כך זמן, אמרת להן: "למדנה אותי, ואני אעשה זאת בעצמי", וכך אמנם היה ועשית זאת בכשרון רב.

גם כשהיית מוגבלת מאד לא נתת שיעשו לך, מה שהיית מסוגלת לעשות בעצמך, ואפילו אירחת בביתך בכל ליל שבת חברים שבאו אליך – לקינוח. היית מארחת למופת.

כמה שמחתם את ועזרא עם חתונתו של נחמן... והילדים שלהם החזירו לך תמיד אהבה, שמחו מאד עם סבתא עליזה. פעמים רבות שבאתי לבקרך נכחתי בשעה שהיו מברכים אותך בלילה טוב עם הרבה נשיקות.

נוחי עליזה שלנו בשלום על משכבך, וזכרונוך לא ימוש מאיתנו.

רחל סימון

על פי נתן אלתרמן

על פי נתן אלתרמן

(מוקדש באהבה ובהערכת אין קץ למשפחת שליט, ליערה וליואל.
בעוד חודש ימלאו חמש שנים לשביו של גלעד).

... והארץ תשקוט, עין שמים אודמת
תעמעם לאיטה על גבולות ללא-גבול
ואומה תעמוד – קרועת לב אך נושמת...
לקבל את הנס האחד אין שני.

היא לטקס תיכון. עוטה חג מחלצות
ומילים באוויר פורחות, נמלצות
עם הרובי, הביבי וכל הפמליה
ברק וגם שרה (שאף פעם לא די לה).

-- אז מנגד יצאו נערה ונער
ואט אט יצעדו הם אל מול האומה.

לובשי חול, אפורים, כי יומם אינו חג
בנתיב יעלו הם הלוך והחרש.
לא החליפו בגדם, לא מחו עוד במים
את עקבות יום-הפרך וליל לא-שינה

עייפים עד בלי קץ, נזירים ממרגוע,
ונוטפים טללי נעורים עבריים -
דום השנים יגשו, ועמדו לבלי נוע.

כי אין אות אם חי או ירוי הוא האח.

אז תשאל האומה, שטופת דמע וקסם,
ואמרה: מי אתם? והשנים שוקטים,
יענו לה:

אנחנו מגש הכסף
שעליו לך ניתן
אמון האזרח
בראשיו ושריו
במדינת היהודים,
כך אמרו –

והאח-

עדיין שותק
בבור חשיכה

כמו אז עוטר צל

נחשים, עקרבים, שיירת ישמעאל
ובכי אב ואם מי ישמע? מי יצל?
והשאר יסופר בתולדות ישראל.

לפני כחודש הוציא אביב קסט, יחד עם חבריו להרכב "גוטה גוטה", דיסק בכורה. לכבוד האירוע המרגש, ביקשתי לשימוע ממנו קצת על הדיסק, ועל דרכו המוזיקלית.

כאשר האזנתי לדיסק- הופתעתי. כיוון שאני זוכרת את אביב מתקופת "עפוצי הקיבוץ" – הלהקה בה ניגן עם אורית גולן, איתי גולן וגאי גולן – ציפיתי לשימוע רוק רועש ובוועט. במקום זה הדיסק החדש, הנקרא כשם הלהקה – "גוטה גוטה" – מתאפיין במוזיקה רגועה, ארצישראלית, עם צליל יהודי בולט. האלבום מכיל ביצועים לשירים מוכרים, ניגונים, וגם כמה שירים מקוריים. בין השירים: "עוד חוזר הניגון" של אלתרמן, "שיר שמח" של אורלנד ועוד...

אביב, ספר קצת על ההרכב "גוטה גוטה".

מדובר בשלושה חברים בהרכב: יהודה לבבי ממשואות יצחק שמנגן בקונטרבס, אמיתי מן מירושלים – קלרינט, חליל ושירה, ואני – שר ומנגן גיטרה. ישנם אנשים נוספים שמצטרפים בחלק מהשירים. נפגשנו במכונה בבית-ישראל. בדיסק מנגן איתנו בכלי-הקשה גם גבריאל פסק, שפגשנו בשכונת גילה.

הכל התחיל לפני כשלוש שנים, כשביקשו מאיתנו לעשות טובה למתנ"ס סמוך ולנגן בו – המנהלת התלהבה וכך גם הקהל, וזה נתן לנו דחיפה להמשיך.

בהתחלה, היינו יוצאים למדרחוב, מניחים כובע לפנינו, ומנגנים. כך הגיעו אלינו הרבה הופעות – זה הסתבר כדרך מצוינת להגיע לתודעת הקהל.

קצת על הדיסק?

הדיסק משלב הרבה סגנונות מוזיקליים שונים – מוזיקה יהודית, ג'ז, מוזיקה אירית, שירי א"י, חומר מוכרים מקוריים ולא מקוריים, קצת ביטלס...הלכנו על מגוון שיכול לדבר להרבה אנשים בכל מיני גילאים. יש גיוון גם בשירים וגם בכלים. הדיסק הוא שילוב של שתי הופעות הופעת התרמה לגילה, והופעה ב"כנען" – מועדון ירושלמי.

בדף המצורף לדיסק נכתב "גוטה גוטה הוא הרכב ירושלמי עממי, הפועל לרווחת אנשים ברחבי המולדת...עיקר העשייה שלנו היתה לשמוח ולשמח דרך המוזיקה, לפתוח את הלב של הקהל ושלנו לשמחה פשוטה". תוכל להרחיב על כך?

ההרכב שלנו קם קודם כל למטרות רווחה ושמחה – הופעות התרמה, הופעות בחינם בחתונות פשוט כדי לשמוח ולשמח. עכשו זו תקופה שכסף הוא פחות עניין בחיינו – לא צריכים לפרנס משפחה, אז אנחנו יכולים לתת קצת יותר.

מדוע בחרתם בשם "גוטה גוטה"?

בהתחלה היינו מנגנים רק "ניגונים" (במילעיל), פריילעכים שמחים ומקפיצים כאלה. חיפשנו משהו בידיש שיבטא את הבחירה בטוב ולעשות שמח – וזה מה שיצא.

מה אתה עושה כיום, אביב?

כיום אני בצבא, כבר מזה שנה וארבעה חודשים, משרת כמכ"ב בגולני, כך שמוסיקה תפסה מקום משני בחיי. גם שני חברי בצבא, וכשאנו נפגשים מרגישים שהידיים חלודות. פעם בשבוע יש לנו את "פינת השבחה", כשמתקשרים להזמין אותנו לנגן בחתונה או לפני שבוע, למשל, הזמינו אותנו לפסטיבל באירופה, היום זה היה קהילות יהודיות בסקוטלנד – ולכולם אנו אומרים שנדבר אחרי הצבא...

איזה שיר אתה הכי אוהב בדיסק?

את השיר "מעברים", אני מרגיש שהוא הכי אמיתי בשבילי.

איך התגובות? ומה אומרים ההורים?

אין מי שלא הגיע להופעה ויצא ב"אורות". כיף לדעת שזה עובד, שהמוזיקה נוגעת.

וההורים מבסוטים, סוף-סוף יצא משהו שמדבר אליהם.

למעוניינים - אפשר להשיג את הדיסק אצל אביב או אצל משפחת קסט בעלות סמלית.

תודה לאביב, שתחזור מהר מהצבא ותמשיך לנגן ולשיר ולעשות שמח!

כוכבת נולדת

הידעתם שממש מתחת לאפינו בין שבילי הקיבוץ מסתובבת כוכבת?

אמנם ללא מניירות, פשוטה וצנועה – אך כוכבת "על באמת", הכירו את **חגית יאסו**, שהגיעה אלינו משדרות, ועובדת מזה כמה חודשים אצלנו בגן גפן. בשבועות האחרונים השתתפה חגית באודישנים ל"כוכב נולד", והתקבלה לנבחרת של "כוכב נולד", מה שאומר שתראו אותה הרבה על מסך הטלוויזיה בחודשיים הקרובים...

חגית, מה את עושה כיום? איך נוצר הקשר שלך עם סעד?

סיימתי שירות צבאי לפני חצי שנה, התחלתי לעבוד בסעד במרץ, ובמקביל אני עובדת באולפן הקלטות, מקליטה שירי ילדים לגנים – עבור דיסקים בנושאי חגים ועוד. עוד לפני העבודה בגנים הכרתי את סעד, כיוון שלמדתי במקיף דתי בשדרות יחד עם בנות חברת הנוער מסעד, והייתי מגיעה לשיעורי תגבור בסעד.

ספרי קצת על עצמך.

נולדתי וגדלתי בשדרות, מאז ביי"ס יסודי היתי בלהקה של ביי"ס, ותוך כדי כך נכנסתי ללהקת צעירי שדרות. זו להקה שבה עשרה חברים, כיום בניהולו של נעם שלמה (אח של יאיר שלמה, שגר בשכונת "שקד"). העלנו הצגות, מחזות זמר והופעות במרכז למוזיקה בשדרות. הופענו בהופעות התרמה לשדרות בקנדה, בצרפת, באיטליה ועוד, שם שרנו בעיקר שירים יהודיים-ישראלים. כיום אחותי הקטנה שרה בלהקה הזו. בצבא שירתי בלהקה צבאית.

ההורים שלי עלו בשנת 1980 מאתיופיה, ואני וכל האחים (אנחנו חמישה אחים) נולדנו כאן. אבא שלי אהב לשיר, אבל אני לא יודעת אם קיבלתי את זה ממנו.

איך הגעת ל"כוכב נולד"?

בעבודה של אבא שלי כל הזמן אמרו לו – למה חגית לא הולכת לכוכב נולד. אבא שלי לא ידע מה זה ושאל אותי. כשהסברתי לו, הוא דחף אותי שאלך לנסות. בהתחלה לא רציתי ללכת. באתי לאודישן הראשון לנסות, והחלטתי שאני לא רוצה, שזה גדול עלי. חשבתי על ההשלכות שיכולות להיות לזה, על הפרסום, על זה שהדברים יכולים ללכת לכיוון הטוב אך גם לכיוון רע – הרי לא הכל שם טוב במערכת הזאת.

ברגע האחרון החלטתי ללכת לאודישן השני, עברתי אותו, והגעתי למחנה אימונים של כוכב נולד. שם ראיתי שאנשים בוכים וממש נלחמים כדי להשתתף בתוכנית. זה שכנע אותי יותר לרצות בזה. היום אני שמחה שהלכתי.

מה שרת באודישן?

שרתי את "עומד בשער" ("יתבוא") של עמיר בניון, שזה שיר שאהבתי מאז שהוא יצא לרדיו – כל התקופה בצבא שרתי אותו לעצמי. בכל זאת כשביקשו ממני לשיר אמרתי שאני לא מוכנה, והתכוונתי לכך שלא עשיתי חזרות... פשוט באתי ושרתי. (ענין פשוט זה גרם לשופט יאיר ניצני להתרגש עד דמעות – אפשר לראות באינטרנט, למי שרוצה...א.פ).

איך הרגשת באודישנים? השופטים מלחיצים?

הלחץ היה בעיקר לזכור את המילים. עשינו עיבוד ל"רבות הדרכים" עם קצב קצת שונה, והיה קשה לזכור.

איזה מוזיקה את אוהבת לשמוע בבית?

באנגלית – היפ-הופ, RNB (רית'ם אנד בלוז) – אלישיה קיס, וויטני יוסטון.

מה את מאחלת לעצמך להמשך? מה התוכניות לעתיד?

להגיע לגמר עד הסוף, וגם – שאני לא אתפזר, שאשמור על הקו שלי, מאיפה שבאתי, על הפשטות. כשמגיעים לטלוויזיה, לפעמים אנשים יותר מדי מתלהבים, ולא יודעים שעוד מעט זה נגמר.

לפני זה תכננתי ללמוד בחו"ל, אבל עכשו אני לא יודעת. נכנסים לכוכב נולד, ולא יודעים איך יוצאים.

התחלת כבר להרגיש סלבריטי?

יש לי הרבה תומכים בשדרות, וזה מוזר לי מאד. אני עדיין בהלם מזה שעוצרים אותי ברחוב, אני נבוכה מזה.

והילדים בגן? הם אומרים לי "חגית, ראינו אותך במחשב..."

מילה לסיום? ביום רביעי מתחיל השידור החי הראשון, ואני אבצע דואט. מוזמנים לצפות ולהצביע...אני רוצה להודות לנעם שלמה, שעוזר לי גם היום בכל השירים, וגם לראש העיר שדרות- דוד בוסקילה.

(ראיינה: אפרת)

תודה לחגית, והרבה הצלחה! מחזיקים לך אצבעות!

כללי בטיחות בהבערת מדורות

- מיקום המדורה יקבע בשטח נקי מקוצים ומעשבים, במרחק בטחון סביר ממבנים ומכבלי חשמל (בתיאום עם אודי שוהם או ניצן ברביץ).
- במדורת ילדים עד גיל 15, יש למנות מבוגר אשר יהיה אחראי על המדורה.
- מומלץ לנעול נעליים 'סגורות', ללבוש מכנסיים ארוכים וחולצה מתאימה להגנה על הגוף מפני גיצים וגחלים.
- יש להחזיק בקרבת המדורה 2 דליים מלאים במים למקרה של התפשטות שרפה או פגיעה בנפש.
- יש להרחיק גזיות.
- בסיום האירוע, יש לוודא כיבוי מוחלט של המדורה, בעזרת חול או מים.

אל תעשה

- אין לשפוך/להתיז חומר דליק על האש הבווערת!! פעולה זו מסוכנת מאוד ועלולה לגרום לפגיעה בנפש.
- אסור לזרוק למדורה הבווערת מיכלי תרסיס, חזיזים או קליעי נשק העלולים להתפוצץ ולפגוע ביושבים סביב למדורה.
- לא לישון בתוך שקי שינה (מאוד דליקים) סגורים סמוך למדורה, עלול להפוך למלכודת אש.

במקרה של פגיעה

- במקביל לפעולות הכיבוי, יש לקרוא לאחות תורנית (8080) וצוות כיבוי (054-4609523). במידת הצורך להזעיק את מד"א (101).
- אם האש אחזה בבגדיך, עצור ואל תרוץ!! שכב על הקרקע והתגלגל מספר פעמים. ניתן להשתמש בשמיכה או במגבת גדולה כד לעטוף את הנפגע.
- במקרה של כווייה יש לקרר מיד במים (מי ברז בלבד, לא קרח) ולהעביר את הנפגע לטיפול רפואי.
- אין להסיר או לתלוש בגדים חרוכים שנדבקו אל איזור הכווייה.
- במקרה של חדירת גץ לעין, יש לשטוף היטב עם הרבה מים קרים.

בקשו מהילדים לשמור מספרי טלפון חשובים בנייד:

* אחות תורנית - 052-3934505 (קיצור 3505)

* צוות כיבוי - 054-4609523

* רכב שמירה (ציוד כיבוי חירום) - 052-3968718 (קיצור 3718)

ח מ ד ל י ק :-)

עו ת כ י ב ו י א

תוכנית יום ירושלים

בערב יום ירושלים - "ירושלים בעין המצלמה" הרצאתו של ברוך גיאן, צלם ומורה דרך.
רשמו לפניכם: כ"ז אייר 31.5, בשעה 20:45 במועדון לחבר.

ובנוסף: טיול משפחות לנחל חלילים בדרך לירושלים, ביום חמישי כ"ט אייר 2.6. פרטים בדפים שחולקו.

1. תרבות

הרצאות ואדבונות

1. השקיית גינות: כפי שכבר נמסר, מכיוון שמתחילה עונת ההשקייה, ואנו משתדלים מאד לחסוך במים, נבקש מכל הציבור להשקות על פי הכללים שתואמו עם הנוי. השקייה פעם בשבוע בשעות הערב (א-ה'), למשך שעותיים. בין השעות 20:00 ל-22:00 (השקייה בלילה יעילה יותר כי אין התאדות). יש לסיים עד 22:00 שאז מתחילה השקיית הדשאים, ועלולה להיווצר בעיית לחץ). נקווה שנוכל לעמוד בהגדרות אלה. מבחינת כמות המים- מספק בהחלט.
2. ביום רביעי הקרוב, בשעות היום תיחפר תעלה להכנסת צינור גז, ברחבת קו לקו (בין מכון הקיטור, לדשא שליד הכניסה לחצר המטבח). אי הנוחות תימשך כמה שעות.

צפר לזמני

הרצה לחברים

במסגרת הפעילות של בנק איגוד מול החברים, העמיד הבנק באופן גורף מסגרות אשראי שוטף לחשבונות החברים
במקביל, קיבלו החברים טפסים לחתימה מול הבנק על מסגרות אשראי אלה.
חברים שמעוניינים במסגרות אשראי אלה, מתבקשים לחתום על הטפסים מיידית, ולהביאם לנציג הבנק שיהיה כאן ביום ב' הקרוב.
שבוע לאחר מכן יבוטלו המסגרות בכל החשבונות שעבורם לא הועברו הטפסים חתומים.
בכל שאלה או הבהרה בנושא – אני לרשותכם.

מזל' כרנדס

לאסתר ושמחה לוין
ולכל המשפחה
מזל טוב וברכות לרוב
להולדת הנינה – איילה
בת לעמית ומירי עופר
נכדה לדפנה ויאיר עופר

לעמוס וזהבה ברט-ישראלי
ולכל המשפחה
מזל טוב מקרב לב
להולדת הנכדה
בת ליאיר ומירית

לאינס אריאל
ולכל המשפחה
ברכת מזל טוב לבבית
להולדת הנין
בן לאילה וגלעד
נכד לשולה וספטון

כמה מילים על שעות יקרות

חיוב השעות היקרות מגיע משני מחשבים נפרדים :

1. חיוב אחד ממחשב ההזמנות – המחשב של המל שם נרשמות ההזמנות ומשם נעשה סידור הרכב לחבר.
2. חיוב נוסף של השעות בפועל מגיע מהמחשב שלייד ארון המפתחות. חיוב זה מופעל מרגע הוצאת מפתח הרכב מהארון ועד החזרתו.

בסוף החודש מתאחדים שני החיובים, והתכנה מחייבת את החברים כל אחד לפי השימוש שעשה ברכבים. בימי שישי וערבי חג אין מחייבים החל מהשעה 11 לפנה"צ, וכמו כן אין מחייבים שבתות וחגים, להוציא את יום העצמאות. לאחרונה גילה בחור עירני (שמו שמור במערכת), שכמו שצריך להיות בדק את חיוב השעות היקרות בדף המחולק או באתר השרות לחבר, כי חשבונו חויב על שימוש ברכב בשביעי של פסח. בדיקה במחלקת המחשב גילתה, כי המחשב הוא "גולם", וכי הוכנס לו תאריך שגוי בו חל ערב שביעי של פסח והחג עצמו. כך קרה שחברים חויבו בטעות. לכן בוצע זיכוי כולל של כלל חיובי השעות של חודש אפריל וחיוב מחודש לפי החיוב המחודש. חברי שמגיע להם זיכוי יראו זאת בדף החיובים/זיכויים של חודש מאי. המסקנה: תמיד כדאי לבדוק החשבונות.

איתן, בשם יחידת המחשב

פנייה שהאיצה דרך האינטרנט:

שלום לכולם,

אני מנסה לסייע לפרויקט מדהים שנקרא "אמבולנס המשאלות" זהו מודל שהביאו מהולנד ולפיו ציידו אמבולנס בכל הציוד הנדרש כדי לסייע לחולים סופניים להגשים משאלות. אתם לא תאמינו, אמבולנס - יש, מתנדבים להפעילו - יש. מה אין מספיק? אין מספיק שיווק לפרויקט ולכן יש לא מעט ימים בשנה שהאמבולנס עומד בחניה ללא שימוש והמתנדבים נותרים חסרי מעש.

מה שצריך לעשות זה לפרסם את המידע בין כמה שיותר אנשים כדי שיסייעו בדברים הבאים:

1. לפרסם את הפרויקט - עיתונות, רדיו, טלוויזיה, אינטרנט, העברה בדוא"ל, וכיו"ב.
2. להגיע לבעלי התפקידים המתאימים בארגוני סיוע, ובבתי חולים, שיש להם אינטרקציה עם אוכלוסיה הזקוקה לשירות מסוג זה.
3. לחשוב על רעיונות נוספים לפרסום הפרויקט ולהביא למקסימום שימוש בציוד ובמתנדבים.

להלן הקישור לאתר שלהם: <http://www.mda-ambulance-wish.org.il/AmbulanceWish/Homepage.aspx>

ניתן לחזור עם רעיונות, פרטים של אנשי קשר מתאימים, ועוד לדוא"ל harel55@gmail.com

תודה לכם, שרה לבז'קין